

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
Közigazgatási Ügyszak

1027 Budapest
Tölgyfa utca 1-3.

Budapest
Postafiók 117.
1255

útján

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

1535 Budapest, Pf. 773.

részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1019-0/2016
Érkezett:	2016 MÁJ 25.
Példány:	4
Melléklet:	4x11+8 db
Kezelőiroda:	H

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	7.
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐRÖGEL
Példány / Nyilvános / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Évszám:	2016 -05- 11
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM:	32574 / N
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] s [REDACTED] ág [REDACTED] tó [REDACTED] tó [REDACTED] lt [REDACTED] ü [REDACTED] g [REDACTED] : [REDACTED]
[REDACTED] , [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] : [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) [REDACTED] : [REDACTED] g [REDACTED]
[REDACTED] i [REDACTED] k [REDACTED] a [REDACTED] i [REDACTED] a [REDACTED] : [REDACTED] , [REDACTED] [REDACTED] ;
[REDACTED] : [REDACTED] a [REDACTED] , [REDACTED] b [REDACTED] ; [REDACTED] : [REDACTED] [REDACTED]) által az
Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.32.574/2015/17. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és **semmisítse meg** azt azzal, hogy a megsemmisítés terjedjen ki a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság – a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság 35000/3156-1/2015. ált. számú határozatával helybenhagyott – 35100-1169-2/2015. ált. számú határozatára is, mivel azok sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

INDOKOLÁS

I. A megsemmisíteni kért bírói döntések és hatósági határozatok megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság – a továbbiakban: **Elsőfokú Hatóság** - a 2015. február 17. napján kelt, 35100-1169-2/2015. ált. számú határozatával (**2. sz. melléklet**) 8.845.777. - Ft csatornabírságot szabott ki a Társaságra, mely határozatot – a Társaság fellebbezését elutasítva - a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a 2015. április 29. napján kelt, 35000/3156-1/2015. ált. számú határozatával (**4. sz. melléklet**) helybenhagyta. A Társaság törvényes határidőn belül keresetet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz – a továbbiakban: **Bíróság** –, amely

8.K.32.574/2015/17. számú, 2016. február 5. napján kelt jogerős ítéletével (6. sz. melléklet) a Társaság keresetét elutasította.

A Bíróság jogerős ítéletét 2016. március 9. napján vettük át.

II. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

- a) A jogállamiság elve és az abból levezetett jogbiztonság követelménye [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- b) A tisztességes közigazgatási eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”
- c) A tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy [...] valamely perben a jogait és kötelességeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III. A közvetlen érintettség kifejtése, az eljárás megindításának indokai, pertörténet

A [redacted] i [redacted] s [redacted] k [redacted] a továbbiakban: [redacted] t [redacted] - [redacted] [redacted] r [redacted] szennyvízmérést végzett a [redacted] g [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted] szám alatti székhelyén, erről mintavételi és helyszíni vizsgálati jegyzőkönyvet készített.

Az [redacted] [redacted] 2013. január 16. napján kelt levelében a mérés eredményéről, valamint arról tájékoztatta a Társaságot, hogy a számítás tájékoztató jellegű, a Társaság 2011. évi szennyvíz-kibocsátási adatainak felhasználásáról készült, valamint kérte a Társaságot, hogy a 2012. évi vízforgalmi adatokat 2013. január végéig küldje meg az osztálynak, amely kötelezettségének a Társaság később eleget is tett.

Az [redacted] [redacted] 2013. február 28-án kelt jegyzőkönyvében ismételten rögzítette a mérés eredményeit, megküldte a Társaság részére, melynek átvétele 2013. március 19. napján történt.

Az [redacted] [redacted] 2013. március 4. napján eközben ismételt (ún. kontroll) mérést végzett, mely alkalommal küszöbérték feletti szennyezést az [redacted] [redacted] már nem regisztrált.

2015. február 5. napján (!) – azaz több mint két évvel a mérést követően - FKI-KHO:1202/2015 (35100-1169/2015.) számú értesítésében (1. sz. melléklet) az Elsőfokú Hatóság arról értesítette a Társaságot, hogy csatornabírság kiszabása tárgyában hivatalból eljárást indít a Társasággal szemben.

Mindezek után 2015. február 17. napján kelt és a Társaság által 2015. február 23-án átvett 1202-2/2015. (35100-1169/2015.) számú határozatával az Elsőfokú Hatóság 8.845.777, - Ft csatornabírság megfizetésére kötelezte a Társaságot a **2013. évben** (!) közcsatornába bocsátott szennyvíz küszöbértékét meghaladó összes só tartalma miatt.

Az Elsőfokú Hatóság a határozat indoklásában rögzítette, hogy az [redacted] [redacted] beadványában megkereste a [redacted] yi [redacted] hi [redacted] ni [redacted] t [redacted] [redacted], melyben a Társaság részére **2013. évben közcsatornába bocsátott szennyvíz küszöbértékét meghaladó összes só tartalma miatt** 8.845.777, - Ft összegben csatornabírság kiszabására tett javaslatot, mert a 2012. év december 18-án tartott helyszíni ellenőrzés során kapott eredmények szerint a Társaság által kibocsátott szennyvíz szennyezőanyag tartalma a küszöbértéket meghaladta, így a 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelet (a továbbiakban: KvVM rendelet) 18. § (7) bekezdése alapján a Társasággal szemben tette meg a csatornabírság kiszabására vonatkozó javaslatát.

Az elsőfokú határozattal szemben a Társaság az arra nyitva álló törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtott be. A Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságának Országos Iparbiztonsági Főfelügyelőse – a továbbiakban: **Másodfokú Hatóság** - 2015. április 29. napján kelt és a Társaság részére postai úton kézbesített és 2015. május 4. napján kézhez vett határozatával az elsőfokú határozatot **helybenhagyta**. Indoklásában előadta, hogy az [REDACTED] [REDACTED]. I-4022686,015840/2014. számú, az Elsőfokú Hatóság 2014. február 25. napján érkezett levelében közölte és küldte meg bírságjavaslatát a részére.

A Társaság az erre nyitva álló törvényes határidőn belül 2015. június 2. napján keresetlevelet (**3. sz. melléklet**) nyújtott be a bírósághoz. A Bíróság az ügyet – felek, így a Társaság, mint felperes érdemi észrevételének (**4. sz. melléklet**) beérkezését követően 2016. február 5. napján érdemben tárgyalta, majd ugyanezen a napon hozott, 8.K.32.574/2015/17. számú jogerős ítéletével a Társaság keresetét elutasította.

Összefoglalva tehát az Elsőfokú Hatóság a 2013. (!) évi csatornabírságot az [REDACTED] [REDACTED] alábbiakat tartalmazó javaslata szerint: „1. szakasz 2013.01.01.-03-03-ig a 2012.12.18-i ellenőrzés alapján” közel két évvel később (!), 2015. február 23. napján vetette ki a Társaságra, holott a bírságkiszabásra nyitva álló határidő 2014. június 30. napján lejárt.

IV. Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, továbbá indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, és arra nézve, hogy az Alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta

1. A csatornabírság közigazgatási bírság, így az eljárásban az erre vonatkozó szabályok alkalmazandók. Ebben a körben pedig a Ket. 94/A. § (2) bekezdése azt rögzíti, hogy: *„Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, nem indítható a jogsértés megállapítására és bírság kiszabására eljárás, ha a jogsértő magatartásnak a bírság kiszabására jogosult hatóság tudomására jutásától számított egy év, vagy az elkövetéstől számított öt év eltelt.”* Jelen esetben ebből is az a fordulat bír a legnagyobb jelentőséggel, hogy *„ha jogszabály eltérően nem rendelkezik”*.

Márpedig jogszabály eltérően rendelkezik, hiszen a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól szóló 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **Fvr.**) 33. § (1) bekezdése szerint *„A vízvédelmi hatóság a csatornabírságot a szolgáltató bírságjavaslata figyelembevételével, illetve a vízszennyezési bírságot a 2. számú melléklet 1. pontja szerint állapítja meg és a tárgyévét követő év június 30-áig szabja ki.”*

Az Fvr. tehát a Ket. rendelkezését szűkítve, figyelmen kívül hagyva az abban foglalt szubjektív és objektív határidőt, kérlelhetetlen precizitással szab határidőt a hatóság számára a bírság kiszabásának végső határidejeként megjelölve a tárgyévét követő június 30. napját.¹

Az eljárás során nem képezte vita tárgyát, és sem az [REDACTED] [REDACTED] sem pedig az Első –és Másodfokú Hatóság nem vitatta, hogy jelen esetben **a tárgyévnek a 2013. évet kell tekinteni**. Ebből következik,

¹ Az Fvr. 33.§ (1) bekezdése nem véletlenül hagyja figyelmen kívül a Ket-ben rögzített határidőket, hiszen a szolgáltató és a hatóság között folyamatos az együttműködés. Az Fvr. 31.§ (5) bekezdése szerint a szolgáltató a csatornabírság megállapításához a szolgáltató bírságjavaslatot köteles készíteni és azt a szennyvízkibocsátás évét követő év március 31-éig a vízvédelmi hatóságnak megküldeni (jelen esetben tehát 2014. március 31-ig). Ez szintén egy speciális, szűkítő jellegű határidő. A hatóságnak pedig az Fvr. 33.§ (1) bekezdése alapján a bírságjavaslat megküldését követően a június 30-ig terjedő határidő áll rendelkezésre arra, hogy a bírságjavaslatot megvizsgálja, elbírálja és bírságot szabjon ki, amennyiben ennek feltételei fennállnak. A Hatóság tudomásra jutása tehát az az időpont, amikor a bírságjavaslat megérkezik a hozzá, és ehhez mérten áll rendelkezésre a június 30-ig a határidő, így sem a Ket. szerinti szubjektív 1 év, sem az objektív 5 év nem vehető figyelembe.

hogy a bírságot az Fvr. szerint 2014. június 30. napjáig kellett volna kiszabni. Ezt az ítélet indokolásában a bíróság ezt a tényt maga is rögzítette, sem a Másodfokú Hatóság, mint alperes, sem pedig az [REDACTED] mint alperesi beavatkozó nem vitatta.²

A hangsúlyos kérdés az eljárás egészében az volt, hogy mi történik akkor, ha ezt a határidőt a hatóság túllépi. A hatóság és a bíróság álláspontja az volt, hogy ez a határidő nem jogvesztő.

A bíróság álláspontja szerint (hivatkozva a Kúria Kfv.II.37.764/2014/8. számú eseti döntésében foglaltakra is) az Fvr. 33. § (1) bekezdése szerinti határidő anyagi jogi, vagyis nem elévülési természetű jogvesztő határidő. Ezt arra alapozza, hogy azon jogszabályi rendelkezések, amelyek anyagi jogi, elévülési természetű jogvesztő határidőket szabályoznak, a határidő elévülési jellegét külön, kifejezetten előírják. Az Fvr. vonatkozó bekezdésében pedig nem szerepel az, hogy a meghatározott határidőn túl nincs lehetőség a bírság kiszabására. Mindezek alapján **a Bíróság megállapította, hogy az Elsőfokú Hatóság megsértette ugyan az Fvr. 33. § (1) bekezdését, mert határozatát nem hozta meg 2014. június 30. napjáig**, azonban ezen jogszabálysértés a a Bíróság álláspontja szerint az ügy érdemére nem hatott ki (ebben a körben a bíróság ítéletének indokolásában szó szerint átvette a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.33.172/2013/12. számú ítéletének indoklásában foglaltakat, figyelmen kívül hagyva, hogy az más tény – és jogbeli alapból származik).

2. Álláspontunk szerint a bíróság érvelése az alábbiak szerint nem helytálló:

A Ptk. 6:21. § szerint *„Jogosultság gyakorlására és követelés érvényesítésére jogszabályban előírt határidő eltelte jogvesztéssel akkor jár, ha ezt jogszabály kifejezetten így rendel. Ha a határidő nem jogvesztő, arra az elévülés szabályait kell alkalmazni.”*

A Bíróság bizonyosan csak a fenti szabályból indulhatott ki, amikor megállapította, hogy az Fvr.-ben szabályozott határidő nem jogvesztő.

A Bíróság azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a Polgári Törvénykönyv tárgyi hatálya jelen jogviszonyra nem terjed ki (a Ptk. 1:1. §-a a mellérendeltség és egyenjogúság elvét vallva szabályozza a magánjogi jogviszonyokat).

A közigazgatási hatósági jogviszony ugyanis tipikus közjogi viszony, amelyben a vertikális pozíció a meghatározó, a hatóság az állami impérium birtokában, többletjogokat gyakorolva jár el. Ebben a kontextusban **a közhatalmat gyakorló szerv vonatkozásában polgári jogi értelemben vett jogvesztésről beszélni nem lehetséges, a közjogi tárgyú normák a jogvesztésre való ilyen típusú utalást rendszerint nem is tartalmazzak.**

Álláspontunk szerint azért sem szükséges a határidőkhöz a „jogvesztés” következményét fűzni, mert amennyiben az eljárás bármikor lefolytatható lenne, akkor eleve nem szerepelne határidő a jogszabályban, és ennek fordítva történő értelmezése szerint a jogalkotói szándék nem lenne világos.

A Ket. és az Fvr. idézett szabályai kógens normák, értelmezésük nem lehet sem szabad mérlegelés tárgya, sem pedig kiterjesztő jellegű.

Minden közjogi viszonyban elvárható, hogy a szükségképpen többletjogokkal rendelkező állami szerv szigorú eljárási szabályokhoz kötve, átlátható és kiszámítható módon gyakorolja a jogosítványait. A jogállamiság elvének és az abból levezetett jogbiztonság követelményének ugyanis csak ez felelhet meg és ennek megvalósulását hivatott biztosítani a tisztességes közigazgatási eljáráshoz és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényre juttatása is.

² Sőt, az alperes maga is elismeri, hogy az Fvr. 33.§ (1) bekezdésében foglalt bírságkiszabásra vonatkozó határidőt nem tartotta be, ezt a mulasztását viszont nem mentette ki, csupán arra hivatkozik, hogy az Fvr. nem állapít meg jogkövetkezményt a határidő elmulasztása tekintetében, így jogkövetkezmény hiányában a bírságkiszabás időpontját szabadon állapíthatja meg.

3. Az Alaptörvény kimondja, hogy „Magyarország független, demokratikus jogállam.”³ Általánosságban kijelenthető, hogy a jogállam nem pusztán politikai ideológiai, hanem alkotmányjogi érték kategória is, a közhatalom jognak való alávetettségét, a jog uralma alá rendelt államot jelenti.⁴ Politikai és jogi fogalom tehát egyben, amelynek értelmében a politikát a jogállam keretein belül kell megvalósítani.⁵ A jogállamban a jog minden társadalmilag jelentős életviszonynak a végső és legmagasabb zsinórmértéke,⁶ sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.⁷

A 9/1992. (III.5.) számú AB határozat kimondja, hogy „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az **eljárési garanciák**. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények.”

A jogbiztonság megköveteli, hogy az állampolgárok jogait és kötelezettségeit törvényben meghatározott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák, továbbá azt, hogy a jogalanyoknak legyen lehetőségük arra, hogy elhatározásaikat a jog előírásaihoz tudják igazítani.⁸

A tisztességes eljárással kapcsolatban megemlítendő, hogy az nem a szabályszerűséget jelenti, nem csak a törvény betűjének betartása, hanem azt, hogy figyelembe veszik minden fél szempontjait.⁹ Ez a processzuális igazságosság-fogalom jogbéli leképeződése.¹⁰

A 6/1998. (III. 11.) AB határozat kimondja, hogy: „*A fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.*” Bárd Károly a tisztességes eljárást a fair playhez hasonlítja, hiszen itt is az a lényeg, hogy a feltételek legyenek egyenlők, de ez még önmagában nem garantálja azt, hogy a jobb fog győzni.¹¹

4. A közigazgatás abban az esetben, amikor bírságot szab ki, akkor nem konfliktust old fel, nem jogokat vagy kötelezéseket realizál, hanem jogsértést bírál el és szankcionál. A közigazgatási bírságban az állam közigazgatási szervek által gyakorolható büntetőhatalma testesül meg. Azonban ez nem lehet korlátlan, ezért is állapítanak meg a jogszabályok határidőket nemcsak a bírság, de bármely hátrányos jogkövetkezmény alkalmazására. Ez a típusú eljárás sokkal közelebb áll a büntetőjoghoz, mint bármilyen más jogterülethez, nem véletlenül hívják (a szabálysértési joggal együtt) közigazgatási

³ Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdés

⁴ TAMÁS András: *A közigazgatási jog elmélete*. Budapest, Szent István Társulat, 2010. 245.

⁵ TRÓCSÁNYI László: Alaptanok. In TRÓCSÁNYI László – SCHANDA Balázs (szerk.): *Bevezetés az alkotmányjogba*, Budapest, HVG-ORAC, 2014. 73.

⁶ Herbert KÜPPER: A jogállam követelményei az Európai Unióban és Magyarország Alaptörvénye. *Jura*, 2011/2. 97.

⁷ 11/1992. (III.5.) AB határozat

⁸ 14/1993. (III.9.) AB határozat

⁹ CSINK Lóránt – MAROSI Ildikó: Eljárési jogok. In SCHANDA Balázs – BALOGH Zsolt (szerk.): *Alkotmányjog - Alapjogok*. Budapest, Pázmány Press, 2014. 273.

¹⁰ PÓCZA RÓBERT: Bírói aktivizmus helyett tisztességes eljárást! *Magyar Jog*, 2007/4. 225.

¹¹ BÁRD Károly: *Emberi jogok és büntető igazságszolgáltatás Európában: a tisztességes eljárás büntetőügyekben*. Budapest, MHK, 2007. 73.

büntetőjognak. A közigazgatási bírsággal kapcsolatban tehát büntetőjogi megközelítést érdemes alkalmazni. Ennek megfelelően nem jogvesztésről, hanem elévülésről szükséges beszélni. Nem eljárási, hanem elévülési típusú határidő a Ket. fent hivatkozott határideje és az azt szűkítő, Fvr.-ben található határidő is. **Ha ugyanis a fent említett határidő eltelik, akkor nem lehet bírságot, azaz a cselekmény elévült. A Bíróság indokolásával ellentétben tehát igenis van következmény, éppen az, hogy az állam elveszíti igényét a bírságotra.**

5. Mindez azt jelenti, hogy hiába sérti akár adott esetben a szankció elmaradása az igazságosság követelményét, az alkotmányozó és a jogalkotó világossá tette, hogy az elévülési határidőkön túl való érvényesítés ilyenkor jobban sérti a jogbiztonságot, mint szankció elmaradása.

Emiatt álláspontunk szerint jelen ügyben a hatóság a csatornabírságot eleve nem szabhatta volna ki, a Bíróságnak pedig hatályon kívül kellett volna helyeznie a Hatóság határozatát. Mindezek alapján megállapítható, hogy **a bírói döntést az alaptörvény-ellenesség érdemben befolyásolta.**

6. A bíróság polgári jogi alapelvből levezetett téves indokolása álláspontom szerint szükségképpen vezet a jogállamiság alkotmányos alapelvének, a tisztességes közigazgatási eljáráshoz való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez, hiszen **a döntés azt eredményezi, hogy az állam kifejezett jogvesztés kimondásának hiányában bármilyen határidőt következmények nélkül sérthet meg.¹² Ez a közhatalom gyakorlásának korlátait beláthatatlanul kiszélesíti, az állam túlhatalmához és az ügyfél kiszolgáltatottságához vezet, ráadásul mindez a bíróság által legitimáltan. Ez alapján az ügyfél soha nem bízhatna – még jóhiszeműen sem – abban, hogy a fennálló helyzet jogszerű és megfelel az objektív valóságnak.**

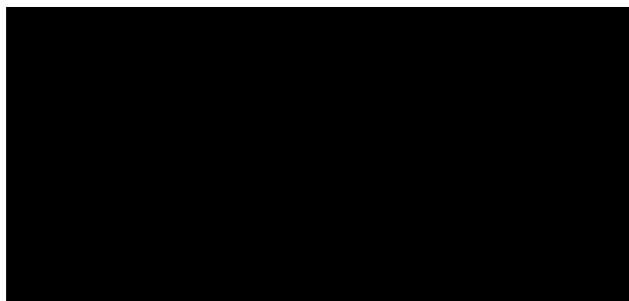
V. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva

A Bíróság jogerős ítélete elleni fellebbezést a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Egyúttal úgy nyilatkozunk, hogy az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, a Társaság perújítást nem kezdeményezett.

VI. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel jelen alkotmányjogi panasz indítványban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

Budapest, 2016. május 9.

¹² Nem szerencsés a példalózás, de érdemes belegondolni, hogy hová vezetne, ha például a Be. 176. § (2) bekezdés második mondatában szabályozott határidőre vagy az 517. §-ban foglalt határidőre is ugyanúgy alkalmazni kellene a bíróság támadott ítéletében foglalt álláspontot.